

פותרים חלום: סימונה, 14 בספטמבר 2024

הסתכלתי מהחלון של המטבח (זה היה בשעות הבוקר והבית בהתחלה נראה כמו הבית האמיתי שלנו ואז השתנה אבל עדיין היה ביתי). ראיתי על עדן החלון צב ועל גבו עכביש שחור, מאחורי הצב היה צב נוסף (וכאילו ידעתי שהצב הקידמי לא מודע לצב שמאחוריו), מאחורי הצב השני עמדה צ'יטה או חתול טורף בינוני/גדול (גם כאן, ידעתי שהצב השני לא מודע לצ'יטה). פתאום התקרבה איזה דמות שחורה (ספק אנושית, נראתה כאדם אבל לא הרגישה לי אנושית), והסתכלה לתוך הבית שלי ועליו, היו לה עיניים גדולות פתוחות לרווחה (מבט מלחיץ ולא נעים, נבהלתי ופשוט קפאתי לרגע) הסתכלתי עליה בחזרה בעיניים פעורות והיא נבהלה ממני. ברחוב היו עוד "אנשים", אותה ישות כאילו קראה לאיזו אישה (גם ספק אנושית) שבאה והסתכלה עליי. אני פשוט עמדתי שם ובהיתי במבט נוקב, משדרת "אל תתקרבו לכאן!". הצ'יטה קמה פתאום והם נבהלו והלכו.

(אני זוכרת שבחלק אחר של החלום ראיתי את הסיטואציה כאילו מהצד, ראיתי מבחוץ את עצמי מסתכלת מהחלון על הישיות האלה וחשבתי לעצמי שאני בהחלט נראית מלחיצה).

בבוקר גיליתי שבעלי חלם כמעט את אותו החלום עם אותה הדמות בדיוק, באותו החלון! בחלום שלו זה היה לילה, התריס של חלון המטבח היה כמעט סגור. היה רעש מבחוץ הוא התכופף להסתכל החוצה ואז ראה את אותה הדמות שמסתכלת עליו בחזרה והוא צרחחח וגם אותה דמות נבהלה וצרחחח. גם בחלום שלו היו ישויות נוספות ברחוב (הוא הרגיש שזה ישויות שהתחפשו לאנשים, אבל הן לא אנושיות).

פותרים חלום: מרי, שבת, ה' 28/9/24

ישבתי עם חברות מהיסודי. ואז אמא של אדי גרמי לא זכרה אותי ושאמרתי את השם שלי היא נזכרה. אמרה שאדי בבית ואנחנו יכולות לעלות לשבת אצלו.

עלינו. הדרך הייתה קצת מסובכת ישבנו אצלו בבית היו לו עיניים מוזרות אחת כחולה ואחת ירוקה. התינוק שלו בכה המון.

ירדתי למטה וראיתי את ההורים שלי בדיוק דוד שלי חני קיבץ את כל האחיות והאחיניות מהצד של אמא שלי מאחורי הבית של ההורים. הוא דיבר מלא באיזה שהוא שלב לאמא שלי נמאס לשמוע ממנו אז היא אמרה בואי חוזרים הביתה. הלכתי לכיון הרכב שלי ונכנסתי לתוכו.

אחותי תיפאר התיישבה מאחורי וממש רצתה את הצמידים שהיו עליי. ובמקרה היה לי ברכב צמידים חדשים שקנו לי מתנה. הבאתי לה אחד. היא ממש שמחה.

פותרים חלום: אלני, 30/9/24

עברנו לאיזה בית עם אמא שלי ואחיות שלי גם אבא שלי היה אבל לא ראיתי אותו בחלום.

הסתובבתי בבית וראיתי נער שחור יושב באיזה חדר שומע מוזיקה. אולי נראה משועמם. ואז עשינו משהו וראיתי אותו בחדר אחר. לא הבנתי מי זה.

שאלתי את אמא שלי מי זה. היא אמרה שזה מה שאמרו לה שהיא צריכה כשעברנו למדינה הזו. או לאמץ ילד או ללכת להתנדב באיזה מקום עם ילדים אולי.

אמרתי לה שעדיף להתנדב אולי. שאני רוצה להרגיש חופשיה. חוץ מזה הוא נראה משועמם כזה.

אמא שלי אמרה שהיא העבירה אותו כל פעם חדר אולי כדי שלא נראה אותו. ניגשתי לחדר שהוא היה בו. וראיתי שהיתה לידו ילדה אולי אחותו. אולי דיברתי או שיחקתי איתה.

אחכ ראיתי שיש להם מכונית שווה אמרתי לאמא שלי ואחיות שלי איך זה יכול להיות שאין להם כסף ויש להם כזו מכונית וגם על זה שאם מאמצים זה עולה כסף.

אולי משהו אסף אותם אחכ

פותרים חלום: יובל, 6 בספטמבר 2024

בלילה היו מספר חלומות כולם באותה סביבה המקום היה כמו הבית שלי אבל הכיוונים הפוכים, הסלון עם טלוויזיה בכיוון מערב (איפה שהיום נמצא חלון יציאה למרפסת בבית האמיתי שלי) (בשיטת סילבה המסך המנטלי נמצא שם אז כנראה זה קשור). אני מדברת עם האנשים שנמצאים בבית הזה, גם הילדים שלי נמצאים שם ואנחנו כמו קהילה של אנשים שאני מכירה אבל אין להם פנים אבל אני יודעת שאני מכירה אותם. אנחנו דנים על כל מיני נושאים מכל מיני זוויות מחשבה. ואז אני שולפת מידע על משהו שקשור לטארוט, נדלקת הטלוויזיה שרק אני רואה ורק אני שומעת (גם ארי, הבכור שלי, שם לפעמים מקשיב לזה) ואני שומעת את מה שאמרתי עכשיו מארז בטאט - לא רואים אותו רק שומעים אותו מדבר (כמו שאני שומעת בספוטיפיי כשמקפלת כביסה).

אני עוצרת את ההרצאה על דימוי של סירה בסערה, בטלוויזיה לא מוצגת תמונה של זה רק של ספירלה סגולה שאני מפרשת כאיש מדבר (אולי זה ארז אבל שמחובר לכל הארזים שיש) אני יודעת שזה הקלף של הנאהבים, וארז מסביר שכולם עולים עליה ערומים והסערה בחוץ אבל בפנים בסירה כולם יחד ובגלל זה הם מוגנים או בטוחים. אני מיד צוחקת. חושבת לעצמי בחלום שזה בדיוק הדימוי ששגיא מנדלבוים (מי שלמדתי אצלו טארוט) הביא (הוא לא הביא דימוי כזה במציאות) ושכולם לומדים מאותו המקור ואז מעבירים את הידע הזה בדרכים שונות. אני צוחקת וארי בחלום שואל אותי אמא מה מצחיק? ואז אני עוצרת את הטלוויזיה וקמה.

פותרים חלום: יובל, 6 בספטמבר 2024

רקע:

אתמול לקחתי את הקטן לנדנדה בגינה ציבורית, ראיתי אמא מהגן של הגדול ודיברנו על הבן שלה שהוא אמן והיא עו"ד ושהשפות שלהם שונות, נשאבתי לשיחה לא שמתי לב לזמן ושכחתי שיש לי אימון פילאטיס. בדרך הביתה "חזרתי לעצמי" וקלטתי שאני פספסתי את זה ובמקום להתבאס שמחתי כי הבנתי שאחד הדברים שאני הכי אוהבת לעשות זה לדבר עם הורים על הילדים שלהם.

אתמול שמעתי את ההרצאה שלך בחוק האחד על כוח המשיכה לפני השינה, נתת דוגמא שהיית אלרגי למחטיים ולא אהבת את הגוף שלך. יש זה הצחיק אותי ואמרתי לעצמי שהוא אלרגי לעצמו איזה קטע.

לפני השינה הלכתי לישון אחרי שכתבתי שב 2025 יש לי קליניקה ואני מרצה בסמינר הקיבוצים על ארכיטיפים בתוך יצירות של מטופלים (משהו שהרגשתי שחסר כשלמדתי טיפול באמנות) התחושה שהחלום העביר בי של מקום בטוח, שהוא שלי ואני יכולה להוביל אותו לאן שאני רוצה, היה שם הומור שמחה סקרנות וציפייה להמשך – התרגשות.

פותרים חלום: יובל, 19 בספטמבר 2024

חלמתי שאני מסתובבת בחנות קריסטלים, הקירות עם מדפים מלאי קריסטלים ואביזרים ובמרכז שולחן אליפסי עם סלסלות קריסטלים מסוגים שונים. אין קונים בחנות מלבדי (אבל אני מרגישה את ארי איתי, למרות שלא ראיתי אותו). אני מסתובבת, נוגעת ובוחרת. כמה מהם, כשנגעתי בהם, הפכו להרכבים של כוכבים ופלנטות. בגלל שזה קורה אני משתדלת לא לגעת בהם, אז אני מסתכלת עליהם מקרוב וממש יש מיקוד (כמו זום אין) לתוך קריסטלים מסויימים. וככה אני מגלה את היכולות שלהם ומידע על איך ומאיפה נלקחו ואיך להשתמש. אני מבינה שבחיים מחוץ לחנות היתה רעידת אדמה, או פיצוץ, אבל זה לא מעניין אותי. אני ממשיכה לחקור. הלכתי לשלם, אבל בדרך נזכרתי במטופלת שלי (שגם בחיים היא מטופלת שלי), אז חזרתי לקריסטל אחד בצבע טורקיז עם שבילים של זהב בתוכו. התמקדתי בו והתלבטתי על סוג החתך המתאים לעבודה איתה. בזמן ההתלבטות היתה ממש שיחה ביני לבין עצמי (כמו שמתלבטים במציאות בראש). חשבתי על המטופלת הזו שצריכה חיתוך מסויים שגם ייכנס לבקבוק מים שלה על מנת שתשתה מים שהיו עם הקריסטל הזה. אני מסובבת את האבן שבחרתי ועולה חזיון (כמו חלום בתוך חלום) שאני צוללת לתוך מים סוערים כדי להביא אותה ואז אני חוזרת לחנות ולעמדת התשלום ובמקביל שומעת את הקטן שלי (במציאות) מתחיל לקום (מסתובב חצי בוכה חצי מתלונן). במקביל יש רעש של חול שכאילו נדבק לעצמו כמו חימום מהחלק האחורי של הראש שלי ואני שומעת קול מדבר (אני כבר לא בחלום אני מודעת לסביבה שלי אבל לא מזיזה את הגוף), והוא אומר משהו כמו "שומעים את מה שאתה אומר" לקח לי רגע כי אני לא זכר, אז עניתי בשאלה "ומה אתה אומר?" ואז הרגשתי שאני צריכה להחליט אם להשאיר פתוח או לסגור והחלטתי לסגור ואז ניסיתי לקום מהמיטה אבל לקח לי זמן להתניע את הגוף בחזרה.

הרקע: באותו היום קניתי קריסטלים בפעם הראשונה לבית שלי שטפתי אותם ושמתי במים עם מלח ורוד בחוץ בירח מלא. כל קריסטל שהכנסתי לכוס זכוכית אמרתי לו תודה על זה שהוא נתן לי כך וכך.

פותרים חלום: יוסף (מהשבוע האחרון)

ההשאלה ששאלתי לפני השינה הייתה - האם אני בכיוון הנכון מבחינת התהליך הרוחני? אני נמצא עם חברים מהתואר וגם עם בת זוגי עמית, ובת הזוג של חבר קרוב, נועה. החלטנו ללכת כולם יחד לאיזשהו סוג של מלון, אני חושב בת"א, ולהתארגן שם, להתקלח, להתלבש, ואז להיפגש למטה במלון או במתחם הזה להמשך הערב יחד. הגענו למעין חדר מאוד גדול של התארגנות, עם המון המון אנשים, חלקם היו מוכרים לי (חברים מדרגה שנייה ושלישית כאלה, מכרים שהקשר שלי איתם יחסית רחוק), וחלקם היו לא מוכרים כלל. התחלנו להתארגן, חלק מהחברים הלכו למקלחות שהיו באותה קומה אך מחוץ לחדר ההתארגנות שאני נכחתי בו, ההתארגנות הייתה מאוד מסורבלת, המקלחות היו מחוץ לחדר, בחלק אחר של הקומה, היה עמוס, *עמוס מאוד*, וקשה היה להתהלך בין האנשים שם כדי לעשות מה שאתה צריך (להוציא בגדים, לקחת איתך למקלחת ועוד דברים בסגנון). כל שאר החברים כבר הצליחו להתארגן וירדו למטה ואני נשארתי אחרון בקומה הזו. לקח לי כל כך, כל כך הרבה זמן, הרגיש שזה פשוט לא נגמר, ולא הצלחתי בכלל להתקדם עם המקלחת והארגונים בגלל עומס האנשים המטורף, זה היה ברמה של 2-3 אנשים על כל מטר, עד כדי כך עמוס. התחלתי להתעצבן שם, וגם לא כל כך הסתרתי את זה מהאנשים שהיו לידי (דבר שבמציאות אני פחות נוטה לעשות, במציאות כנראה הייתי קצת מסתיר את זה ומנסה להיות נחמד למכרים האלו גם כשלא כל כך בא לי, כדי לא לפגוע בהם). הייתי עצבני והראתי את זה בפתיחות, ולא התייחסתי בנחמדות לשאלות ששאלו אותי כשלא הרגשתי שאני רוצה להיות נחמד, בתחושה הייתי פשוט מאוד אותנטי לרגשות שעלו באותו רגע. פתאום ג'ימי הכלבה שלי גם הייתה איתי שם, והיא לא הייתה רגועה בגלל עומס האנשים והגירויים, לא מצאה את עצמה. היא הייתה נורא חסרת שקט וזה עצבן אותי עוד מעבר למה שהייתי עוד לפני כן. כעסתי עליה והתנהגתי בצורה אגרסיבית כלפיה כדי "לאפס" אותה (זה קרה מס' פעמים, בערך 3-4 סיטואציות שהתנהגתי כלפיה באגרסיביות בחלום).

המשך >

פותרים חלום: יוסף (מהשבוע האחרון)

המשך:

חשתי גלגולי עיניים ושיפוט מהצד מאנשים שהיו שם על ההתנהגות שלי, אבל זה לא עניין אותי, המשכתי להתנהג בהתאם לרגשות שלי. סוף סוף סיימתי להתארגן והייתי בדרך למעלית למטה לפגוש את החברים, וג'ימי הייתה איתי בדרך למעלית. ברגע הזה היא עשתה משהו שעצבן אותי אפילו יותר, והייתי עוד יותר אגרסיבי, זכור לי שהרמתי אותה באוויר, מישהו צעק לעברי בתגובה להתנהגות הזו, התחיל להתקדם לעברי, רצה לנזוף בי על ההתנהגות או אפילו יותר מזה, המשכתי ללכת למעלית מבלי להתייחס אליו, חצי ממשיך לכעוס וחצי מפחד ממנו וממה הוא יכול לעשות לי בתגובה להתנהגות הזו. נכנסתי למעלית והצלחתי להימנע מלדבר איתו, תוך כדי הירידה במעלית אני זוכר שחשבתי לעצמי שהמעלית תיפול, כלומר תרד במהירות בלי שליטה ותתנגש ברצפה, והיא אכן נפלה. ברגע שהיא נפלה התחושה המרכזית הייתה פחד מעוצמת המחשבה, ומכך שפשוט חשבתי ומשהו קרה, גם ההתנגשות הייתה די חזקה אבל זה היה פחות מרכזי מעניין עוצמת המחשבה. התכנסו סביב המעלית הרבה אנשים, כמו המולה של אחרי תאונה שכולם באים לראות מה קורה. הגיעה מישהי מהאבטחה או תפקיד אחר כלשהו במלון וביקשה מכל מי שהיה במעלית להישאר באיזור מסוים, כמו מזרנים כאלו מסביב למעלית, ואני לא רציתי ופשוט יצאתי מהאיזור בניגוד להנחיות שלה. היא כעסה עליי, אבל לא התרגשתי מזה יותר מדי, לא נבהלתי ממנה. בסוף החלום התכנסנו כל החבורה, וזה קרה אחרי שפספסתי את כל הערב שהיה להם יחד, הרגשתי תחושת החמצה על הערב אבל לא חזקה מדי כפי שציפיתי שתהיה, פשוט ישבנו כולם יחד בשורה (כמו סצנה כזו של אחרי השיא בסרט אקשן), עם המון חמלה ושקט, הנחתי את הראש על תמר (חברה קרובה מהלימודים), ממש נשענתי והתרפקתי, עייף, מתוסכל, אבל גם מוכל ומנוחם, הנחמה בסיטואציה הזו הייתה מאוד מורגשת, וקצת השכיחה לי את כל הקשיים שהיו לפני.